

Jóel

¹ Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Joelovi synu Petuelovu: ² Slyšte to starší, a pozorujte všickni obyvatelé této země, stalo-li se to za dnů vašich, aneb za dnů otců vašich? ³ Vypravujte o tom synům svým, a synové vaši synům svým, synové pak jejich rodině potomní. ⁴ Co pozůstalo po housenkách, snídly kobyly, a co pozůstalo po kobyulkách, snídli brouci, co pak pozůstalo po broucích, dojedli chroustové. ⁵ Prociťte opilci, a plaěte a kvilte všickni, kteříž píjíte víno, proto že odtržen jest mest od úst vašich. ⁶ Nebo pøitáhl do země mé národ silný a nesěslný, jehož zubové zubové lva, a støenovní zubové jeho lvoví. ⁷ Pøivedl vinné kmeny mé v pustinu, a fíkoví mé na zkázu; docela obnažil je a zporázel, zbílely ratolesti jejich. ⁸ Kvíl jako mladice pøepásaná žíní pro muže mladosti své. ⁹ Odjata jest suchá i mokrá obít z domu Hospodinova, kvílí kněží, služebníci Hospodinovi. ¹⁰ Zpustlo pole, kvílí země, proto že pohubeno obilé, vyschl mest, olej zhynul. ¹¹ Stydí se oráèi, kvílí vinaøi z pøíèiny pšenice a jeèmene; nebo zahynula žeò polní. ¹² Vinný kmen usechl, a fík usvadl, strom zrnatých jablek, též i palma i jablò, všecko døíví polní poschlo, a že odòato potíšení od synů lidských. ¹³ Pøepašte se a kvilte, ó kněží, úpíjte pøisluhující oltáøi, vejďte a léhejte i v noci v žíních, služebníci Boha mého. Nebo nevnáší se do domu Boha vašeho suché ani mokré obíti. ¹⁴ Uložte pùst, svolajte shromáždiní, shromážete starší i všechny obyvatele země do domu Hospodina Boha vašeho, a volejte k Hospodinu: ¹⁵ Ach, nastojte na tento den; nebo blízký jest den Hospodinův, a jako popléniní od Všemohoucího

pøichází. ¹⁶ Ano pøed oèima našima pokrm odjat jest, z domu Boha našeho veselé a plésání. ¹⁷ Vyhynulo símì pod hrudami svými, zpustly stodoly, zboøeny jsou obilnice; nebo vyschlo obilé. ¹⁸ Aj, jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotù, proto že nemají žádné pastvy, ano i stáda bravù hynou. ¹⁹ K tobì^t, ó Hospodine, volám; nebo oheð sežral pastviska poušti; a plamen popálil všecka døívì polní. ²⁰ Také i zvìø polní všecka lká k tobì, proto že vyschli potokové vod, a oheð sežral pastviska na poušti.

2

¹ Trubte trubou na Sionu, a kòìete na hoøe svaté mé, nech^t se tøesou všickni obyvatelé této zemì, nebo pøichází den Hospodinùv, nebo blízký jest, ² Den temnosti a mraèna, den oblaku a mrákoty, jako záøe jitøní rozprostøená po horách: Lid mnohý a silný, jemuž rovného nebylo od vikù, aniž po nìm kdy bude až do let národù i pronárodù. ³ Pøed tváøí jeho oheð zžirati bude, a za ním plamen plápolati; pøed ním zemì tato jako zahrada Eden, ale po nìm bude pouš^t pøehrozná, a aniž bude, což by ušlo pøed ním. ⁴ Zpùsob jeho bude jako zpùsob koní, a jako jízdní, tak pobìhnou. ⁵ Jako s hømotem vozù po vrších hor skákati budou, jako hluk plamene ohnì zžirajcího strništi, jako lid silný zšikovaný k bitvì. ⁶ Tváøi jeho ðisiti se budou lidé, všechny tváøe zèernají jako hrnec. ⁷ Jako rekové pobìhnou, jako muži váleèní vstoupí na zed, a jeden každý cestou svou pùjde, aniž se uchýlí z stezek svých. ⁸ Jeden druhého nebude tlaèiti, každý silnicí svou pùjde, a by^t i na meè upadli, nebudou ranìni. ⁹ Po mìstì tìkati budou, po zdech bìhati, na domy vstupovati, a okny polezou jako zlodij. ¹⁰ Pøed tváøí jeho tøásti se bude zemì, pohnou se nebesa, slunce i mìsíc se zatmí, a hvìzdy potratí blesk svùj. ¹¹ Hospodin pak sám vydá hlas

svůj pøed vojskem svým, proto že velmi veliký bude tábor jeho, proto že silný ten, kdož vykoná slovo jeho. (Nebo veliký bude den Hospodinův a hrozný náramní), i kdož jej bude moci snéstí? ¹² A protož ještě nyní dí Hospodin: Obráťte se ke mně samému celým srdcem svým, a to s postem a s pláèem i s kvílením. ¹³ A roztrhněte srdce vaše, a ne roucha vaše, a navraťte se k Hospodinu Bohu vašemu; neboť jest on milostivý a lítostivý, dlouhoèekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituje zlého. ¹⁴ Kdo ví, neobráti-li se a nebude-li želeti, a nezustaví-li po něm požehnání, obiti suché a mokré Hospodinu Bohu vašemu. ¹⁵ Trubte trubou na Sionu, uložte pùst, svolajte shromáždění. ¹⁶ Shromažíte lid, posvíťte shromáždění, shromažíte starce, shromažíte malièké i ty, jenž prsí požívají; nechť vyjde ženich z pokojíka svého a nevěsta z schrany své. ¹⁷ Kněží, služebníci Hospodinovi, ať plaèí mezi sídci a oltáøem, a øeknou: Odpusť, ó Hospodine, lidu svému, a nevydávej dìdictví svého v pohanině, tak aby nad nimi panovati mli pohané. Proè mají øíkati mezi národy: Kde jest Bùh jejich? ¹⁸ I bude horlivou milostí zažžen Hospodin k zemi své, a slituje se nad lidem svým. ¹⁹ A ohlásí se Hospodin, a øekne lidu svému: Aj, já posli vám obilé, mest a olej, i budete jím nasyceni, aniž vás vydám více v pohanině mezi pohany. ²⁰ Nebo pùlnoění vojsko vzdálím od vás, a zaženu je do zemi vyprahlé a pusté, pøední houf jeho k moři východnímu, konec pak jeho k moři nejdalšímu; i vzejde z něho smrad a puch, jakžkoli sobi mocni poèíná. ²¹ Neboj se zemi, pléšej a vesel se; neboť mocni dìlati bude Hospodin dílo své. ²² Nebojtež se zvíøátka polí mých; neboť se zotaví pastvíska na poušti, a stromoví pøinese ovoce své, fík i vinný kmen vydadí moc svou. ²³ I vy, synové Sionští, pléšejte a veselte se v Hospodinu Bohu vašem; nebo vám dá děšť pøíhodný, a

sešle vám děš⁴ hojný, podzimní i jarní, v èas. ²⁴ I budou naplnìny stodoly obilím, a oplývati budou presové mstem a olejem. ²⁵ A tak nahradím vám léta, kteráž sežraly kobyly, brouci, chroustové a housenky, vojsko mé veliké, kteréž jsem posílal na vás. ²⁶ Budete zajisté mítì co jísti, a nasyceni jsouce, chváliti budete jméno Hospodina Boha svého, kterýž uèinil s vámi divné vìci, aniž zahanben bude lid mùj na vìky. ²⁷ A poznáte, že já jsem u prostøed Izraele, a že já Hospodin jsem Bohem vaším, a že není žádného jiného; nebo⁴ nebude zahanben lid mùj na vìky. ²⁸ I stane se potom, že vyleji Ducha svého na všeliké tìlo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mívati budou, mládenci vaši vidinì vídati budou. ²⁹ Nýbrž i na služebníky a na služebnice v tich dnech vyleji Ducha svého, ³⁰ A ukáží zázraky na nebi i na zemi, krev a oheò a sloupy dymové. ³¹ Slunce obrátí se v tmu a mìsíc v krev, prvé než pøijde den Hospodinùv veliký a hrozný, ³² A však stane se, že kdož by koli vzyval jméno Hospodinovo, vysvobozen bude; nebo na hoøe Sion a v Jeruzalémì bude vysvobození, jakož pøìvìdìl Hospodin, totiž v ostatcích, kterýchž povolá Hospodin.

3

¹ Nebo aj, v tich dnech a v ten èas, když zase pøivedu zajatý lid Judský a Jeruzalémský, ² Shromáždím také všechny národy, a svedu je do údolí Jozafat, abych se tam soudil s nimi o lid svùj a dìdictví své, Izraele, jež rozptýlili mezi pohany a zemi mou rozdílili. ³ Také o lid mùj metalì los, a dávali mládence za nevístku, mladice pak prodávali za víno, aby pili. ⁴ Anobrž, co vy máte proti mnì, ó Tyrští a Sidonští, i všechny konèiny Filistinské? Zdaliž se mi odplacujete? Jestliže mi se odplacujete, snadnì⁴ a vnáhle⁴ i já obrátím odplatu vaši na hlavu

vaši, ⁵ Kteříž stříbro mé i zlato mé béžete, a klénoty mé výborné vnášíte do chrámù svých, ⁶ A syny Judské i syny Jeruzalémské prodáváte synùm Javanovým, aby je pryè zavodili od pomezí jejich. ⁷ Aj, já vzbudím je z toho místa, kamž jste je prodali, a obrátím odplatu vaši na hlavu vaši. ⁸ Prodám zajisté syny i dcery vaše v moc synù Judských, i prodadí je Sabejským, do národu dalekého; nebo[†] jest Hospodin mluvil. ⁹ Provolejte to mezi národy, vyhlaste boj, probuíte rekù, nech[†] pøitáhnou, a dadí se najítì všickni muži váleèní. ¹⁰ Skujte motyky své v meèe, a srpy své v oštípy; ten, kterýž jest mdlý, nech[†] øekne: Udatný jsem. ¹¹ Shromažíte se a pøitáhníte všickni národové okolní, a shluknète se; zpùsobiž to, a[†] tam sstoupí, ó Hospodine, rekové tvoji. ¹² Probudí[†] se a pøitáhnou národové ti do údolè Jozafat; nebo tam se posadím, abych soudil všechny ty národy okolní. ¹³ Pøièiète srp, nebo uzralo obilé; poíte, sstupte, nebo plný jest pres, oplývají kádi; mnohá zajisté jest zlost jejich. ¹⁴ Ale více hromad, hromad v údolí posekání; nebo blízký jest den Hospodinùv, v údolí posekání. ¹⁵ Slunce a mìsíc zatmí se, a hvìzdy potratí blesk svùj. ¹⁶ A Hospodin øvátì bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svùj, tak že se tøástì budou nebesa i zemì; nebo Hospodin jest útoèištì lidu svého, a síla synù Izraelských. ¹⁷ I zvíte, že já Hospodin jsem Bohem vaším, kterýž bydlím na Sionu, hoøe svatosti své, a tak Jeruzalém bude svatý, a cizí nepùjdou pøes něj více. ¹⁸ I stane se v ten èas, že hory dštíti budou mstem, a pahrbkové oplývati mlékem, a všickni potokové Judští budou plní vody, a studnice z domu Hospodinova vyjde, kteráž zapojí údolè Setim. ¹⁹ Egypt na zpuštìnì pøijde, a zemì Idumejská hrozni zpuštìna bude pro násilí synùm Judským èinìnè; nebo vylévali krev nevinnou v zemi jejich. ²⁰ Juda pak na vìky trvati bude, a Jeruzalém

od národu do pronárodu. ²¹ A oèistím ty, jejichž jsem krve neoèistil; nebo Hospodin pøebývá na Sionu.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických univerzitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900